

संक्षिप्त फौजदारी खटला क्र. १०११/२०१८ ३ निशाणी क्र. २६ खाली

उलट तपास शपथेवर सुरु आरोपी तर्फे श्री.डी. एम. राठोड विधीज्ञ

७. च-होली येथे माझ्या वडीलांच्या मालकीची जागा आहे. याव्यतिरिक्त सट्टे नं. ८२/८३ मध्ये माझ्या वडीलांच्या मालकीची जागा आहे. हे म्हणणे खरे नाही की, सट्टे नं. ९५ व ९९ मधील जागेशी आमचा काही संबंध नाही. सट्टे नं. ९५ ची जागा आमचे ताब्यात असल्याबाबत मी कागदपत्र दाखल करू शकतो. सदर जागा आजोबांच्या काळापासून आमच्या ताब्यात असून तिचे स्वरूप मालकी अथवा कसे आहे ते मला सांगता येणार नाही. सट्टे नं. ९५ व ९९ चे मालक रामचंद्र ढेकणे व इतर आहेत. सदर जागेवर आमची अदयाप मालक म्हणून नोंद झाली नाही.

प्रश्न- सट्टे नं. ९५ व ९९ वर नयनसुख धोका परिवार हे कुळ म्हणून आहेत हे खरे आहे काय.

उत्तर - ते फक्त २एकर ३३ गुंठे जमीनीवर कुळ म्हणून आहेत.

आम्ही तलाठ्याकडे कुळ म्हणून मंजूरीसाठी अर्ज केला होता व तो रद्द झाला होता. त्याचे आम्ही अपील केले होते. दरम्यानच्या काळात ढेकणे परिवाराने सदर जागा विक्रीस काढून विक्री केली. त्यांनी सदर जागा कुमार बिल्डर यांना विक्री केली होती. त्यावेळी आम्ही अडथळा निर्माण केला होता व ढेकणे परिवारास पैसे मागितले होते हे खरे आहे. ढेकणे परिवार यांनी आम्हांला पैसे देवून आमचेत तडजोड झाली होती. सदर तडजोडप्रमाणे आम्ही सट्टे नं. ९५ व ९९ वर कोणताही हक्क सांगणार नाही असे लिहून दिले होते.

८. कुमार बिल्डर यांनी सदर जागा नंतर अग्रवाल यांना विक्री केली. ज्यावेळी कुमार बिल्डरने जागा विक्री करण्यास काढली त्यावेळेस मी अडथळा केला व त्याला पैसे मागितले हे खरे आहे. कुमार बिल्डरने आम्हांला रुपये ४५लाख देण्याचे ठरवले. सदर रक्कम देण्याचे कारण म्हणजे रोड शिफ्टिंग होते. याशिवाय दोन एकर ३३ गुंठे जागा जीचा आम्ही धोका परिवार यांना दिला नव्हता त्या जागेचाही ताबा कुमार बिल्डरकडून जागा खरेदी करणा-यास देण्याचे ठरले. त्यानुसार बाळकृष्ण खांदवे व आमचेत मान्यतापत्र / डीड ऑफ कन्फर्मेशन झाले. आता मला नि. ३७ वरील मान्यतापत्र दाखवले. त्यात मी कथन केलेली दोन एकर ३३ गुंठे जागेच्या ताब्याबाबत काहीएक नमूद नाही. मान्यतापत्र हे दोन एकर ३३ गुंठे जागेबाबत नाही हे खरे आहे.

९. आमच्या सट्टे नं. १०६/१ व १०६/२ मधील जागेत जाणेसाठी सट्टे नं ९५ मधून रस्ता होता. नि. ३७ वरील मान्यतापत्रानुसार दक्षिण भागातून खांदवे यांच्या सोयीनुसार आम्हांला २०फुटी रस्ता देण्याचे ठरले होते. सदर व्यवहाराचे वेळी आम्हांला दिलेल्या रक्कमेचे काही धनादेश हे पुढील तारखांचे होते. आमचे ठरलेनुसार खांदवे व आमची मालमत्ता यामध्ये भिंत बांधलेनंतर पुढील तारखेचे धनादेश वटण्यासाठी टाकायचे होते.

१०. नि. ३७ वरील मान्यतापत्रात ठरलेप्रमाणे आम्हांला खांदवे यांनी सट्टे नं. ९५च्या दक्षिण भागातून रस्ता दिला असून तो आमचे वापरात आहे. दरम्यानच्याकाळात आमचेत, खांदवे व इतरामध्ये भिंत बांधण्यावरून वाद सुरु झाले. सदर भिंत पूर्ण बांधली गेली नाही व फक्त ६०टक्के

बांधकाम झाले आहे. सदर भिंत बांधताना आम्ही अडथळा निर्माण केला हे खरे आहे. सदर भिंत आजपर्यंत पूर्ण बांधून झाली नाही. नि. ३७ चे मान्यतापत्र रद्द होणेसाठी आम्ही प्रकरण दाखल केलेले नाही. हे म्हणणे खरे नाही की, आम्ही भिंत बांधू दिली नाही म्हणून आम्हांला दिलेल्या रक्कमेची धनादेश बँकेत वटण्यासाठी टाकण्याचा काही अधिकार नव्हता. आरोपी व आमचा इतर कोणताही व्यवहार नाही हे खरे आहे. मान्यतापत्रात नमूद केल्याव्यतिरिक्त आम्हांला आरोपीकडून इतर कोणतीही रक्कम मिळालेली नाही. हे म्हणणे खरे नाही की, दिनांक ३-५-२०१८ व २५-५-२०१८ रोजी आरोपीने आम्हांला एकूण पाच लाख रुपये दोन धनादेशाने दिले. हे म्हणणे खरे नाही की, दिनांक २५-५-२०१८ रोजी आरोपीने आम्हांला ५ लाख रुपये रोख दिले. हे म्हणणे खरे नाही की, आम्ही जास्त पैशांची मागणी करत होतो म्हणून आरोपी पैसे देणेस नकार दिला. हे म्हणणे खरे नाही की, आरोपी आम्हांला दिलेले धनादेश परत मागत होते परंतु आम्ही धनादेश परत दिले नाहीत. हे म्हणणे खरे नाही की, आमचे भावांना न समजता मी वैयक्तीकरित्या आरोपी संस्थेला पैसे मागत होतो.

११. खडकी न्यायालयात माझ्याविरुद्ध मारामारीची केस दाखल होती. त्या प्रकरणात माझ्याव्यतिरिक्त इतर आरोपींची नावे मला माहीत नाहीत. सदर भांडण जमीनीच्या प्रकरणातून झाले होते. हे म्हणणे खरे नाही की, आम्ही ठरलेप्रमाणे आरोपींना भिंत बांधू दिली नाही व आम्ही त्यांना जास्त पैसे मागत होतो. हे म्हणणे खरे नाही की, आम्ही मान्यतापत्राप्रमाणे वागलो नाही. हे म्हणणे खरे नाही की, आमचा जागेशी संबंधनसताना आम्ही फक्त पैसे उकळण्याचा प्रयत्न करत होतो.

उलटतपास संपला.

श्रवणोत्तर स्विकृत

दिनांक — ०५-०१-२०२३

(जी.आर.तिवारी )

प्रथमवर्ग न्यायदंडाधिकारी,

खडकी, पुणे